

kunde jeg straks konstatere en mildere Luftning. Nu ligger det nær at spørge: Hvorfor var man anderledes velvillig stemt overfor Forslaget i Landstinget end i Folketinget? Man maatte jo have Grund til at antage, at netop det modsatte havde været Tilfældet. Men det viste sig, at Tonen var mildere i Landstinget. Der vilde man prøve Forslaget i et Udvalg, og der vilde man have Oplysninger, og der vilde man forhandle; og efter at det konservative Partis Hovedorgan, „Berlingske Tidende“, i en kraftig Artikel havde advaret det konservative Folkeparti imod at gaa imod Brændselshjælp til de gamle, vilde de Konservative i Landstinget ikke blot gennemføre en Brændselshjælp til de gamle, men nu vilde de have hele Aldersrenteforslaget gennemført.

Der skete da det ejendommelige, at i Landstinget mødte det konservative Folkeparti med deres egen Landsformand i Spidsen og erklærede overfor mig, at de gav mig et Tilbud, hvorefter Brændselsloven og Aldersrenteloven samtidig kunde gennemføres i een Lov. De stillede kun to Ændringsforslag i Forhold til det Forslag, som vi var blevet enige om i Foraaret. Den ene Ændring var i Virkeligheden ikke nogen Ændring, den gik kun ud paa, at Tallet 30 for Brændselshjælp skulde nedsættes til Tallet 20, hvilket var det Tal, vi ogsaa var enige om i Foraaret, og dernæst stillede der et Ændringsforslag vedrørende § 5, 1ste Stykke, der omhandler Ydelse af Hjælp til de gamle i Sygdomstilfælde; og vi enedes om disse to Ændringsforslag og var fuldstændig enige om, at nu skulde Aldersrenten og Brændselshjælpen ydes under eet, en Lov herom skulde gennemføres.

Dette sluttede det radikale Venstre og Socialdemokratiet sig til; der var altsaa 3 Partier i Landstinget, der var enige om at gennemføre Aldersrenteloven og Brændselshjælpen, saaledes som man var blevet enig om det i Foraaret, med en ganske uvæsentlig Ændring i § 5, 1ste Stykke. Venstre derimod erklærede, at det kunde ikke være med dertil, men de vilde dog nok forhandle om selve Brændselslovsforslaget. Tiden gik imidlertid, og da der var gaaet nogen Tid, fik de Konservative Betænkeligheder. I det hele taget maa jeg sige, at jeg har aldrig staaet overfor saa vankelmødige Partier, som de Konservative og Venstre har været i det Spørgsmaal, der her foreligger.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der talte paa det konservative Folkepartis Vegne, har udtalt, at han var forberedt paa ved Møder og andre Steder at møde den Paa-stand, at naar man havde forandret Opfat-

telse, skyldtes det, at der skulde være Valg. Efter at det ærede Medlem selv har fremdraget dette som et nærliggende Spørgsmaal, der kan opstaa paa Vælgermøder og andre Steder, skal jeg fuldkommen afholde mig fra at fremføre dette som noget, der kunde have paavirket de Konservative og Venstre til i Landstinget at indtage en anden Holdning, end Venstre og de Konservative indtog her i Folketinget. Det tænker jeg, man kan lade Befolkningen selv om at finde ud af. Det, der er det afgørende, er, at nu, da det er en klar Sag, at vi skal ud til Valg, er Luften mildere ogsaa her i Folketinget, end Luften var, da vi havde Sagen til første og anden og tredje Behandling for nogen Tid siden.

Det Forslag, der nu foreligger her til endelig Vedtagelse i Folketinget, er langtfra fyldestgørende, men det er dog bedre, end det vilde have været, hvis vi havde vedtaget de af Venstre i Landstinget stillede Ændringsforslag. Venstre har i Landstinget stillet et Ændringsforslag gaaende ud paa for det første, at en Trediedel af samtlige Aldersrentenydere overhovedet ikke skulde komme i Betragtning ved Tildeling af Brændselshjælp. Det vil sige, at Venstre sætter en Grænse for Tildeling af Brændselshjælp, f. Eks. for enligstillede Mænd, i Aldersrentelovens Forstand, altsaa ogsaa Ægtepar, hvor kun Manden faar Aldersrente. Ved 65 Aars Alderen vil de kunne faa en Aldersrente paa 330 Kr. efter den gældende Aldersrentelov plus 165 Kr., og saa maa de have et Tillæg af 100 Kr., det vil sige i alt 595 Kr. Et Ægtepar, som har i aarlig Indtægt med Aldersrenten af tilsammen noget over 595 Kr., vilde altsaa efter Venstres Forslag være udelukket fra at kunne faa de stakkels Penge til Brændselshjælp. Er de derimod — jeg kunde næsten sige saa heldigt stillede, at de kun har 595 Kr. eller derunder, saa kan de faa de 30 Kr., hvis da vel at mærke Sogneraadene vil give dem det, hvad jeg nu ikke tror, Sogneraadene vil gøre i stor Udstrækning, eftersom de selv skal betale det hele. En enlig Kvinde paa 65 Aar, som efter de faste Takster faar 300 Kr. — og det er kun de faste Takster, der her kommer i Betragtning —, maa have en Indtægt paa 150 Kr. og 100 Kr. herudover, i alt 550 Kr.; men har hun over 550 Kr. om Aaret, kan der ikke være Tale om, at der efter Venstres Ændringsforslag kan tildeles hende nogen Brændselsunderstøttelse.

Jeg har sagt i det andet høje Ting, at den Grænse, Venstre her sætter mellem dem, der kan faa Brændselshjælp, og dem, der ikke kan faa det, er ganske vilkaarlig.